

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeto za avstrijsko-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 3 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 30 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izročijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Protestni shod.

Minil je najimpozantnejši vseh političnih shodov, kar smo jih kdaj videli, protestni shod narodno-napredne stranke na Kranjskem. Soglasje in oživljajoče navdušenje udeležnikov sta nam porok, da ta shod ne ostane brez dobrih posledic, da ni samo efemernega pomena, nego da postane, če Bog da, iztočišče popolnega prevrata na Kranjskem.

Razmere na Kranjskem je najbolje označil dr. Tavčar, ko je pojasnil, da je pokrivdipobesnele klerikalne stranke zavlada na Kranjskem popolna anarhija tako v političnem in v gospodarskem oziru in da že te razmere same po sebi zahtevajo obstanek stranke, ki se kakor jez ustavlja klerikalni povodnji, da te razmere opravičujejo obstanek narodno-napredne stranke in sicer v javnem interesu.

Vsi, ki so zmožni misliti, vsi, katerim je pri srcu blagor dežele in njenega prebivalstva, prenašajo te razmere že davno z največjo težavo, a ko je klerikalna podivjanost na velikansko škodo prebivalstva provzročila konec zasedanja deželnega zbora, je po celi deželi buknil plamen nevolje in srditosti proti tej bandi ničvrednih subjektov, ki se je polastila kmetijskih mandatov in ta plemenita nevolja nad škodljivci cele dežele je privabila na protestni shod rodoljubne može iz vseh krajev Kranjske, da slovesno izrečejo svojo sodbo nad tem počenjanjem.

In ta sodba je bila uničujoča in toli znamenitejša, ker so jo izrekli politično zreli može, ne pa tisti borni kmetijski proletarijat, ki ga zganjajo duhovniki na svoje shode na farovška dvorišča.

Danes ve cela Avstrija, kako sodbo imajo o klerikalni obstrukciji vsi razsodni krogi kranjskega prebivalstva in ve to sedaj tudi vlada. To pokazati je bil namen

protestnega shoda in ta namen se je toliko bolje posrečil, ker je s tolikimi težavami pripravljena klerikalno socialistična demonstracija smešno ponesrečila ter pokazala, da so tako krščanski kakor rudeči mokači popolnoma brezpomembni in brezvplivni, da sta to strančici, ki se jih kar z mokro cunjjo napodi pod klop.

Protestni shod je pa tudi kranjski duhovščini pokazal, da je odbila dvanasta ura in da mora biti pripravljena na najhujše, ako ne krene na drugo pot. Vemo, da je mej duhovniki obilo mož, katerim je obstrukcija Šusteršičeve klike odprla oči in ki so začeli se ustavljati počenjanju te družbe. Najbolje izpričuje to dejstvo, da ni in ni tistih zaupnic, ki jih je vodstvo klerikalne stranke naročilo. Kakor običajno, so dobili duhovniki kar ukaz, da morajo obstrukcionistom votirati zaupnice in doposlane so jim bile kar litografrane resolucije. Toda glej — ti duhovniki, ki so doslej šli z veliko strastjo v boj za klerikalno stranko, so se nakrat začeli puntati. Komaj kak tucat zaupnic in izjav so klerikalci doslej dobili. Pričakovali so, da bo kar deževalo zaupnic, a sedaj komaj kapljajo. Iz posameznih obširnih okrajev ni doslej duhovščina niti jedne zaupnice poslala, kar pač opravičuje naše mnenje, da so se ponekod duhovniki začeli puntati proti Šusteršičevemu vodstvu.

No, nam je pač vse jedno, kaj se godi v klerikalni stranki in če hočejo duhovniki še naprej slediti dr. Žlindri ali narediti njegovemu vodstvu konec. Protestni shod je duhovščini pokazal, koliko odločnih, zavednih, omikanih in gospodarsko trdno stoječih mož ima napredna stranka v svojem taboru, in to mož, ki so pripravljene voditi boj protiklerikalni Žlindri še z ostrejšim orožjem kakor doslej. Na to naj duhovniki nikar ne pozabijo: dokler ima narodna-

napredna stranka inteligenco, meščanstvo in vse imovitejše kmetско prebivalstvo na svoji strani, dotlej je nepremagljiva.

Razpor med narodno-napredno in med klerikalno stranko je nepremostljiv. Loči nas cel svet, ali to je mogoče, da se način boja nekoliko ublaži. Mi smo v silobranu in kdor je v takem položaju, mora odbijati klin s klinom. Če hočejo duhovniki, da se ta način poostri do skrajnosti, naj slede še nadalje tem Šusteršičem in Brejcem, Jakličem in Schweitzerjem, želi bodo potem, kar so se jali.

Protestni shod jim kliče na glas, da je narodno-napredna stranka pripravljena na vse in da se ničesar ne boji, ker ima na svoji strani može, ki so pripravljene iti z njo tudi v ogenj.

Protestni shod je pojasnil položaj na vse strani. Zdaj vedó vsi, katerih se tiče, kako je stališče naše stranke, videla je pa tudi cela dežela, da je narodno-napredna stranka podobna armadi, ki je nobena moč na svetu ne užene, armadi, s katero je končno zagotovljena zmaga v veliki bitki za vzvišene ideale narodnosti in svobode.

V Ljubljani, 8. julija.

Avstrijsko-ogrsko pogodbeno pogajanja.

Ta teden se začno iznova pogajanja za obnovenje nagodbe. Ogrski ministri pridejo v to svrhu na Dunaj. Ali se ne gre tu le za formalnost, katero je provzročil cesar, ki posreduje med Széllom in Koerberjem, še ni gotovo. Ogrski listi ne kažejo mnogo upanja, da bi imela nova pogajanja več uspeha kot doslej. Nekateri budimpeštanski listi ostro napadajo Koerberja ter zahtevajo, naj ga krona odstrani. Ogri ne odnehajo niti za las. Sicer pa dospe nagodbeno vprašanje do kritičnega štadija baje šele meseca septembra.

Nemiri v Macedoniji.

Iz Carigrada poročajo, da so nastali v Macedoniji novi nemiri. V Pakli so se

zgrabili ustaši z vojaštvom, a ustaši so bili premagani. 30 Bolgarov je padlo, več jih je bilo ujetih in več jih je tudi ušlo.

Klerikalci in socialisti v Belgiji.

V Belgiji so si socialisti in klerikalci najhujši politični nasprotniki. Klerikalci so vladajoča stranka ter se zato upirajo splošni volilni pravici, ki jo zahteva delavstvo. Klerikalci so namreč samo tam za splošno volilno pravico, kjer so v opoziciji, kakor n. pr. pri nas! Belgijski delavski voditelji so imeli te dni posvetovanje ter so sklenili, da začno odločnejše protiklerikalno politiko. Profesor bruseljskega vseučilišča Hektor Denis je govoril o novi smeri socialistovske politike ter dejal, da se je cerkev polastila duševnega in moralnega gospodstva nad deželo, zato je Belgija malone že teokratska. Zato se treba upreti z znanostjo in socialno vedo ter z gospodarskim razvojem. Socializem ne pozna meje v napredku — je dejal Denis — zato presega liberalizem, s katerim pa se sme vezati. Take zveze so večkrat potrebne. Uničiti se mora moč cerkve, a vera naj ostane nedotaknjena. Destrée in Vandervelde i. dr. pa so Denisu ugovarjali, češ, da socialni demokrati ne smejo hoditi po poti čistega protiklerikalizma, ker to bi jih navezalo na liberalce. Vendar pa je treba pobijati moč cerkve kot glavno oviro, da delavci niso svobodni. Politiki cerkve delajo bolj za kapitalistične kot za verske interese. Belgijski socialisti smatrajo klerikalizem za največje zlo, vendar pa nočejo pobijati ga v zvezi z liberalci ter se nočejo zvati protiklerikalni.

Najnovejše politične vesti.

Tirólska avtonomija. Italijani stavijo sledeče zahteve: samostojni deželni šolski svet in deželni odbor, delitev veleposestniške kurije in deželnega zbora. Vlada se upira resno samo zadnji točki. — Renunciacija nadvojvode Frana Ferdinanda. Mladočeški klub namerava v češkem deželnem zboru predlagati renunciacijo nadvojvode Frana Ferdinanda, kakor se je to zgodilo v avstrij-

LISTEK.

Rodinova izložba v Pragi.

Če bi bila ta izložba v Ljubljani?

Tako ogorčenje bi nastalo v deželi, kakršnega Kranjska še ni videla, in ljubljanske tercijalke bi tako gotovo naskočile paviljon in vse umotvore razbile v prah, kakor je dvakrat dve štiri. Veselo bi bilo, da pride tako »pohujšanje« v Ljubljano; ljudje bi oživeli in pokazali svetu, da reakcija in nazadnjaštvo še dolgo ne položita žezla v naši dragi domovini!

Rodin! Slavno je postalo to ime med Čehi. Mlado, a že oslavljen društvo modernih čeških umetnikov »Mānes« priredilo je na svojo »moralno, umetniško in finančno odgovornost«, — kakor pravi ponosno, — izložbo njegovih del, kakršne, razun v Parizu, še nobeno drugo mesto ni videlo. Znani arhitekt Koděra, ki je napravil že lepo vrsto modernih stavb v Pragi, napravil je lep, originalen načrt za paviljon te izložbe, slikar Špilár naslikal je efektno dekorativno luneto nad vhodom, VI. Županský vrlo karakterističen plakat, — Rodinovega Balzaca. Prve praške firme so tekmovalle pri raznih stavbnih, dekorativnih in vrtnarskih delih. Češka akade-

mija za vedo, prosveto in umetnost, »Umetniška beseda« in društvo čeških žurnalistov so z društvom »Manes« sodelovali na prireditvi izložbe. Mestni svet kraljevega glavnega mesta Prage je prevzel protektorat, in ko je prišel Rodin na Češko, sprejemali so ga povsod z največjo častjo. Slavni nemški kritik in historik umetnosti Rihard Muther piše o tem:

»Bili so to krasni, navdušeni dnevi. Gotovo ni samo čisto navdušenje za umetnost, ne samo kult heroja navdajal Čeha, ko so s tako kraljevskimi častmi pozdravljali Rodina. Politika se meša v to. V pozdravljalnih govorih bilo je slišati ravno one stereotipne besede — o »ozkih zvezah«, o »sprijateljenih narodih«, — ki smo jih nedavno čitali v listih, ko je bil Loubet v Rusiji. Ali nič manj ni bilo krasno, ko so se v občudovanja vredni zborovalni dvorani stare mestne hiše vsi voditelji čeških korporacij drug za drugim poklonili pred mojstrom, a ta se jim je v zadregi — skoro nevoljen, da že za živa stoji na piedestalu, — z nekoliko nespretnih besed zahvaljeval. Vrskajoče krasno je bilo, ko se je v svojem staromodnem površniku, z oguljenim cilindrom na glavi vozil iz hotela na izložbo. Goste množice ljudstva so tvorile špalir. Mahalo se je s

klobuki, šopki so se metali, vsak dečko je kričal: »Slava Rodinu!« Kdor je doživel to sceno, je ne pozabi nikdar. Bilo je to kakor odmev one dobe, »ko je umetnik še hodil s kraljem«, kakor oznanenje dobe, o kateri sanjamo mi nepolitični ljudje.

Na Moravskem je pozdravljalo umetnika ljudstvo v narodnih krogih — in če so tudi razni banketi, razne glasne ovacije veljale morda več Francozu, kakor umetniku, pod divnim vrtno Kinskega stoji hram, v katerem se dan na dan novi občudovatelji klanjajo velikim delom velikega kiparja.

Avgust Rodin ima zanimivo zgodovino. Križeva je bila njegova pot. Leta 1840. v Parizu rojen, izstavil je leta 1864. prvi svoj umetniški poskus, ali prava njegova karijera se je začela s kipom »Železni vek« l. 1877., o kateri se je trdilo, da je direkten odlitek mladega moža in šele, ko je Rodin leta 1880. isti kip v bronci ponovno poslal na izložbo, se je priznala umetniška čast njegova in kip je bil od države za Luxembourški vrt nakupljen. Od tedaj je Rodin neumorno delal, vsako njegovo delo je pomenilo strasten boj tradicijam in konvencionalizmu in vsak kip je zbudil pri masi razsrjen odpor. Charles Morice je dejal l. 1889. o učinku

Rodinovih del: »In vsako teh mojstrskih del je bilo povod odurnemu krohotu«. Leta 1880. je pri konkurenci za spominsko grupo »Défense nationale« vpslal »premagano domovino«, katera v obupnem kriku razteza roke, jedna perot je zlomljena in stoji na trupu ubitega vojaka. Ali to je bilo presilno, premogočno, komisija kaj takega ni mogla prenesti. Leta 1883. je začel delati kip Claudea Lorraina za Nancy, l. 1889. je to delo izložil, ali avtoritete Nancy-a so ta spomenik odbile in šele l. 1892. se je posrečilo po dolgem boju kip v Nancyju postaviti. Spomnikom Victorja Hugoja za Pantheon godilo se mu je enako. Šele po večletnem boju je prodril. — Odlitek v sadri je videti v praški izložbi, četudi ne popolno; Victor Hugo sedi gol na pečini in posluša šumenje valov in nadahnenje tragične muze, zadaj za njim dviga se razburjena postava, — njegov notranji glas. — Model v sadri te »Voit Intérieure« je Rodin po zatvoritvi štokholmske izložbe ponudil narodnemu muzeju tega mesta v dar. Muzejski odbor pa je ponudbo odklonil. Zaradi te nevljudnosti ogorčen, se je dal kralj švedski in norveški pri umetniku opravičiti, podelil mu je red in ga prosil, naj model odstopi za njegovo umetniško zbirko.

skem in ogrskem parlamentu. — Disciplinarna preiskava se je uvedla zoper rektorja in senat würzburgskega vseučilišča zaradi razžaljenja naučnega ministra. — Na rumunsko-bolgarski meji pri Dobriču so rumunski stražarji ustrelili dva macedoska Bolgara. — Aquinaldo, znani vodja filipinskih vstajev, je izpuščen. Posebna ladija je tudi pripeljala pregnane Filipince z otoka Juan v domovino. — Generalni konzul — menih. Ruski generalni konzul v Solunu, državni svetnik Ilanrinov, pusti politiko ter se naseli kot menih na gori Atos. — Burski generali Dewet, Reitz, Delarey in Botha so se vkrcali v Evropo. — Kraljica Natalija — nuna. Iz Srbije poročajo, da hoče postati bivša srbska kraljica Natalija nuna. — Volilna reforma na Švedskem. — Nova vlada je za enako volilno pravico mest in kmečkih občin. Vsak državljani, ki je dopolnil 25. leto ter je zadostil vojni in davčni dolžnosti, ima pravico voliti. — Avstralska zvezna vlada je sklenila, da ne pristopi k bruseljski sladkorni konvenciji.

Dopisi.

Iz Ribnice. Naš »Šušec« popel se je tako visoko, da že v imenu volilcev brzajave v »častiljivega Slovenca« pošilja ter odobrava surovo obliko obstrukcije Žlindre, »Podrte peči« & Comp. Ribničanje poznamo zmožnosti našega župana, kateremu si neki hudobni jeziki nadeli ime »župana od muh«. Tega mi sicer ne trdimo, vemo pa pozitivno, da župan dotičnega brzajave ni sestavil in ako bi porabil v to svojo duševno in telesno moč, brez Brešarja vendar ne odpravi nič, ker ima premalo soli na prestu, še manj pa v glavi. Torej, Bog živi našega župana Brešarja!

Ko se je zvedelo, da je Brešar imenovan po sili administratorjem v Sodražico, zavladalo je občno veselje povsod in to še celo v farovžu, kajti tudi tu jim je predsedal. Župan je sklical izvanredno sejo in mežnarček, to je tisti, ki si domišljuje, da ima toliko zmožnosti, da sestavi načrt za novo moderno šolsko poslopje, staval je predlog, naj se Brešarja voli častnim občanom. Predlog je obveljal, kakor so mati županja rekli: »Morali ga bodo imeti, če se še tako branijo«. Drugi pa pravijo: »Bodemo videli, gospod posiljeni častni občan«. Ker je g. častni občan vedel, da ga razun njegove jate nihče ne mara, trebalo je vendar nekoliko ovacije si preskrbeti in res je g. Brešar zbobnal Marijine otroke da so mu zapeli podoknico in moške kimovci nosili so lampijončke. Po končanem petju se je posiljeni jubilat zahvalil za prisiljeno ovacijo. Že so si moške lampijončkarji, kakor Grmek in Zaskednikar, suhe ustnice lizali ter si domišljevali, kako ga bodo pili, kar se zasliši iz množice poslušalcev glas hudomušnega in sicer s tako silo, da je vse prekričal: »Vse vkup ni piškavega oreha vredno«. To je bil sklep ovacije. Brešar jo je popihal v župnišče, gospod dekan je izginil raz okno in lampijončkarji so se s kletvinami milejše vrste razšli, ker so morali, kar je glavna reč, suha grla z vodo mesto z vinom krepčati. Gospod Brešar je pa pri vsej tej neumnosti »profitiral«, pijače le ni dal.

V Sodražici so ga veseli, so imeli že novo tlako in so se udali; pazijo naj, da ne zastara.

Sinoči, bilo je ob 10., peljal je neki voznik nekega upreženega »šimelna« za uzdo po trgu in živali se je poznalo, da ali je pijana ali pa so pijani tisti, ki so na vozu. Voznik je rjovel, da naj vozi na desno in ni dosti manjkalo, da ni konj zavozil v stranska cerkvena vrata. Naposled so vendar našli župnišče in gospod dekan se je gotovo ustrašil, ko je v veži zvonilo, še bolj pa, ko je videl šimelna, kateri je bil v pravem pomenu besede pijan. Ako bi Vam slučajno, g. Brešar, ali pa popravkarsko društvo kak tak popravek poslalo, blagovolite ga natisniti z razprtimi črkami.

Cenjeni gg. abiturijentje!

Slovenec največji ideal, slovensko vseučilišče na domačih tleh, žal, še ni uresničen, in slovensko dijaštvo je raztreseno po vseh avstrijskih univerzah, ki se nahajajo, z edino izjemo zlate Prage, v

nemških mestih, kjer vlada duh nemškega šovinizma in se tekmuje v sovražnosti proti Slovanom. Edina zavetišča slovenskemu dijaku, prišedšemu na univerzo, so akademski društva.

Zbirališče slovenskega naprednega dijaštva v Gradcu, akademsko tehnično društvo »Triglava«, obrača se torej do Vas, cenjeni gg. abiturijentje, ki nameravate svoje študije nadaljevati na graških visokih šolah, v trenutku, ko se poslavljate od srednje šole, s pozivom, da pristopite društvu.

Tekom 27letnega obstanka vzgojil je »Triglava« lepo število slovenskih mož kremenitega značaja, ki so danes radi ognjenega rodoljubja in globoke narodno politične naobrazbe, ponos in dika slovenskega naroda, kar Vam bodi porok, da je društvo svojo vzvišeno nalogo, biti drugi dom slovenskega dijaka, vedno vestno in polvoljno rešilo.

Vsi slovenski in glavni slovanski politični listi, graški in največji dunajski dnevnik, vsi slovenski in najboljši slovanski leposlovni listi, slovanske in nemške znanstvene revije, bogata, čez 2000 zvezkov broječa društvena knjižnica, znanstveni in zabavni klubi, zanimiva društvena zborovanja itd., so naša sredstva; združevanje slovenskega dijaštva v Gradcu, znanstveno in politično izobraževanje ter pospeševanje društvenega in družbenega življenja je društva namen.

V nadeji, da vsi cenjeni gg. abiturijentje, ki pridete na graške visoke šole izpopolnjevate svojo izobrazbo, pomnožite število »Triglavov« in s tem moč, ugled in sredstva društva, kličemo Vam akademsko tehnično društvo »Triglava« krepek »Na zdar!« in »Dobro došli!«

Informacije v počitnicah daje predsednik »Triglava«, cand. iur. Štefan Šagadin, Spodnja Poljskava, p. Pragersko, kakor tudi drugi odborniki in društveniki, tekem šolskega leta pa društveni odbor v društveni čitalnici, Gradec, Heinrichstr. 8/II

Z bratskim pozdravom!

Za odbor:

iur. Šagadin, phil. Volavšek,
t. č. predsednik, t. č. tajnik nam.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. julija.

— **Osebnosti.** Namestnik drž. pravdnika v Ljubljani g. Viktor Verderber je imenovan deželnosodnim svetnikom v Mariboru, okrajni sodnik v Kostanjevici g. Rajko Doležalek je imenovan deželnosodnim svetnikom in načelnikom okr. sodišča istotam, namestnik državnega pravdnika v Ljubljani gospod dr. Gustav Smolej je imenovan deželnosodnim svetnikom v Celju. — Poštnim asistentom v Trzinu je imenovan gospod Matko Svetlič. — Pravosodni minister je imenoval kontrolorja deželne kaznilnice v Gradcu Julija Rabitscha oskrbnikom in nadzornika ženske kaznilnice v Begunjah, Rudolfa Zorattija, kontrolorjem kaznilnice v Ljubljani. — K železniškemu stavbnemu vodstvu na Jesenice prideta stavbinska pristava gg. Oton Müller iz Bregence in Makso Rohlena z Dunaja.

— **Protestni shod.** Razen včeraj priobčenih brzajavk sta došli še naslednji dve: Gorenjavas: Živeli boritelji za narodno prosveto! Proč z žlindro. — Narodnapredni volilci žirovski. — Maribor: Pozdravljamo narodnapredne zborovalce in jim kličemo: Neustrašeno naprej v boju proti klerikalizmu. — Mariborski naprednjaki.

— **Dr. Lampe v Ribnici.** Ta šepavi zastopnik katoliške vere, ta pošvedrani zastopnik čiste ljubezni do bližnjega, je, kakor poroča »Slovenec«, v nedeljo govoril v Ribnici tako-le: »Včeraj, v soboto, pride ves preplašen g. deželni predsednik v škofijo. Škofa ni bilo v Ljubljani. Zato gre h gosp. generalnemu vikarju prosit, da naj duhovščina ljudstvo miri, da ne bo kri tekla«. Edini, kateri bi mogel ljudstvo pomiriti, bi bil — škof. Generalni vikar naj vpliva na nas druge, da bomo ljudstvo pomirili. Mislim, da je g. generalni vikar dobro odgovoril gosp. predsedniku. Jaz sem rekel gosp. generalnemu vikarju: Toliko let so bili in udrihali po nas in brez kazni zasramovali škofa. Vse so storili, da bi nas odgnali od ljudstva. Zdaj pa mi nimamo vzroka, da bi šli na cesto in s svojimi hrbti prestregli udarce, kiso namenjeni našim nasprotnikom. Mi skorej nismo verjeli svojim očem, ko smo to čitali! In ta tonzurirani paglavec je kandidat za semeniškega profesorja! Prav

resen kandidat! Je li mogoče, da more katoliški duhovnik tako poživiniti! V nedeljo je imela kri teči — po želji nekaterih pobožnih ljudi, med kojimi se je nahajal tudi Evgen Lampe. Mi ne vemo, kaj je storil gospod deželni predsednik. Za svoje korake nam tudi odgovoren ni. Pač pa vemo, da je odgovoren za mir in red v deželi. Tudi vemo, da mu pri tem ni treba čisto nič preplašenemu biti. Pomigne s prstom, pa maršira vojaštvo, in razsajajoča duševna faki naža a la dr. Lampe se bode od trepetu poskrila po krtovih luknjah! Če se je vzlic temu gosp. deželni predsednik odločil za milejša sredstva, če je pri tem obrnil se do škofa, ki mora biti proti prelivanju človeške krvi, dela to njemu in njegovemu srcu vso čast! Kak lepši poklic pa mora imeti katoliški škof in katoliški duhovnik sploh, nego biti zastopnik miru! Ali naj so pri nas duhovniki zastopniki prelivanja krvi! Če bi šlo po željah Lampeta, ki se je iz barona Heina v Ribnici — prej kot ne pod protektoratom ondotnega »miroljubnega« dekana! — tako neusmiljeno norčeval, postali bi vsi duhovniki mesarji in škof ljubljanski bil bi prvi vseh mesarjev! Res izborni človekoljubi so to! Stvar, pa ima še drugo lice! Ti surovi farji — vsak drug izraz bil bi neumesten — hočejo, kakor kaže Lampetov ribniški nastop, postati pravi apostoli pouličnih pretepov. Ta razdivjana tolpa apeluje kar naravnost do ulice, do moba, in komaj čaka, da bi se prelilo nekaj človeške krvi, za katero je, kakor znano, prelil sam Krist svojo kri na lesu svetega križa! Ali pri tem — in tu se začne zgoraj omenjeno drugo lice! — pa ne bodo tepeni sami liberalci. V nedeljo na primer bi bili naprednjaki tistih par sto bledih Nežic, katere sta Štefe in Gostinčar pred »Narodni dom« privlekla, kar v trenutku in brez težave v zemljo pomendrali, da bi ne bilo ostalo družega, nego par pohojenih krot! Če hočete poulične boje, dobro — ali potem bodo tepeni — tudi duhovniki! Posebno tiste duševne in telesne pokveke mej njimi, ki hrepene — po človeški krvi! Potem bo dr. Evgenij Lampe tepen desetkrat vsak dan! Ali na to pa bo s polnim grlom kričal po baronu Heinu in njegovi policiji! Taka je tonzurirana ta sodrga! In tako moraš ž njo govoriti, kakor o predstoječem, ker te drugače ne ume! Sedaj se pa naj Lampe, bodoči semeniški profesor, še dalje šali iz mož, ki so proti prelivanju človeške krvi! Sramota!

— **Kaj je cerkveno premoženje?** Na shodu v Ribnici se je dr. Lampe dotaknil tudi tega vprašanja. Klerikalci nikdar ne govorijo radi o cerkvenem premoženju, nego ga vedno prikrivajo in taje. Naravno! Kaj bi pa rekli ljudje, ko bi vedeli, da ima cerkev na tisoče milijonov premoženja, na tisoče milijonov denarja, ki so večinoma izprešani iz ljudstva? In tako se je tudi dr. Lampe prav imenito ognil bistvu vprašanja »Kaj je cerkveno premoženje?« Glasom »Slovenca« je dejal: Kaj je cerkveno premoženje? To so naše cerkve, naši kelih, mašni plašči itd., in čegavo je to? To je nas vseh! In »Slovenec« dostavlja, da so bili ribniški kmetje tako zabiti, da so to Lampetovo farbarijo »živahno odobraval«. Res je, da je nekaj cerkvenega premoženja investiranega v cerkvah, kelihih in plaščih, a to je le majhen del. Kje pa so ostali neštivilni milijoni? Kaj Lampe nič ne ve o širnih posestvih, o velikanskih gozdih, o znamenitih grajščinah, o velikih žagah in tovarnah, ki jih ima cerkev, ali nič ne ve, koliko tisoč milijonov gotovega denarja ima cerkev plodnosno naloženega? Cerkev ne seje nič in ne žanje nič, milijoni pa se ji hitro množe, saj se ne zadovoljuje z obrestmi, ampak vedno upije: Dajte, dajte, ljudje božji! Sicer pa cerkev ni gradila mrtva roka, ampak plačajo jih verniki. Saj duhovniki ravno zato tako silijo, da se grade nove cerkve, ker se stem množijo cerkveno premoženje. Ljudje dajo denar, ko je poslopje gotovo, je pa last cerkve. Lampe mora ribniške katoličane smatrati za velike tepce, ker se jih upa pitati s takimi otrobami in če so ti ribniški katoličani Lampetovo farbarijo živahno odobraval, potem ima Lampe pravo sodbo o njih. Pametni ljudje pa so

že davno spoznali, da je le imel prav tisti nemški pesnik, ki je dejal: Cerkev ima tako dober želodec, da tudi krivično imetje lahko prebavlja: »Hat schon ganze Länder aufgefressen, und doch noch nicht sich überessen«. Da je zdaj dežela Kranjska na vrsti, to čutimo vsak dan.

— **Prošt gospod dr. Elbert** nam piše: V 151. številki »Slov. Naroda« z dne 4. t. m. je slav. uredništvo prineslo pod naslovom: »Gospod prošt Elbert« moj popravek glede poravnave med dr. Šusteršičem in dvornim svetnikom Šukljatom. Dostavilo se pa je: »Gospod prošt je naš članek slabo razumel. Naš dopisnik je hotel reči, da je gospod prošt posredoval med Missio in Šukljatom, ne med Šukljatom in Šusteršičem«. Vsled tega in resnici na ljubo prosim, da se objavi tudi še sledeči popravek: Ni res, da bi jaz kdaj posredoval med g. kardinalom Missio in g. dvornim svetnikom Šukljatom. Res pa je da nikdar nisva z g. kardinalom o tej zadevi govorila. — V Novem mestu, 6. julija 1902. — Dr. Elbert, prošt.

— **„Slovenijani“ pri delu!** Piše se nam: V nedeljo sem se vozil s Sokoli v prijazni Kamnik. V kupeju bila sta mlada duhovnika, prav mlada, prej kot ne komaj iz semenišča odslovljena. Vzlic temu sta poznala vse gospodarske težnje celega sveta; in prav modro sta govorila o pozitivnem gospodarskem delu in o drugih takih frazah novodobnega gospodarskega organiziranja po Slovenskem. Malo prej kot smo se odpeljali, vstopil je mlad človek, a komaj je opazil omenjeni dve duhovski posodici, zaiskrili sta se mu očesi in takoj se je predstavil: ta in ta, akademik, člen »Slovenije« dunajske, sedaj pri pozitivnem delu na Kranjskem! Duhovnika sta tega akademičnega usiljenca nekaj časa pisano gledala. Postala pa sta kmalu prijaznejša, ko jima je »Slovenijan« navdušeno pripovedoval, kako je Ferjančič mlajši v teku jednega semestra zatrl in zamoril stari duh, ter društvo (V veliko veselje Koblarja in njegovega »Slovenskega Lista«! — Op. stavca) prevel z novim duhom, to je z duhom pozitivnega dela. To pozitivno delo mi je prav dopadlo, posebno pri državnih skušnjah tako pozitivno delo ne škoduje. Nekoliko bolj debelo sem pa gledal, ko je ta učenec Ferjančiča mlajšega pričel duhovskima znanecema na široko in dolgo razkladati, kako se »Slovenija« in »Danica« prejšnje čase nista mogli videti, da pa zdaj že prav pridno med seboj občujeta, tako da ni mnogo razločka med »Slovenijani« in »Daničarji«. Mladima popičema je vse to tako dopadlo, da sta novodobnega »Slovenijana« v Jaršah, kjer sta izstopila, kar s sabo potegnili, kar mi je bilo jako všeč. Kje se je ta trojica pozneje še objemala, ne vem. »Slovenijo« pa pozivljam na pozitivno delo! Kaj, ko bi sedaj »Slovenijani« porabili počitnice, pa bi romali po farah, ter se korporativno vdinjavali za ministrante. In če bi bil tuintam mežnar malo zadržan, pa bi »Slovenijani« lahko tudi malo pozvonili proti toči in nevihtam. Z Bogom, gospod urednik!

— **Javna telovadba sokolskega naraščaja** se vrši danes zvečer ob 8. uri v sokolski telovadnici v »Nar. domu«. Opozarjamo še enkrat vse prijatelje telovadbe na ta zanimivi prvi nastop naših najmlajših telovadcev.

— **Javni produkciji gojencev „Glasbene Matice“** dne 3. in 5. julija sta se zelo imenitno obnesli. Obširno poročilo še prinesemo.

— **Umrl** je včeraj po dolgi boleznici g. Ivan Kovač, svoj čas faktor »Nar. tiskarne« in potem solastnik sedaj Kleinove tiskarne. — V Slovenjem gradu je včeraj nagloma umrl iskreni rodoljub g. Ivan Saje. Lahka mu zemlja.

— **Letošnja XIV. glavna skupščina „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“** se bo vršila 14. 15. in 16. avgusta v Trstu. Ob tej priliki namerava pripravljali odbor za prireditve zborovanja prirediti poučni izlet v Benetke na Lloydovem parniku »Leda« ali »Seléne«, ako se bo zglasilo zadostno število udeležencev. 10. številka »Učiteljskega Tovarisa« z dne 1. julija je objavila dotični poziv. Iz tega povzamemo, da bi se odpeljali izletniki iz Trsta 16. avgusta ob 2. uri popolnoči in dospeli v Benetke po 5 do 5½ urni

vožnji ter se vrnili v Trst 18. avgusta okoli 1. uri ponoči. Da bo pripravljalni odbor vedel za določeno število oseb, naj se vsakdo, ki se misli udeležiti tega zanimivega izleta, zgasi pri gosp. Antonu Germeku, učitelju pri Sv. Antonu blizu Trstain mu pošlje 5 K; toliko velja vožnja tja in nazaj. Pričakujemo, da se ne bo zglasilo samoučiteljstvo, temveč tudi neučitelji v mnogobrojnem številu za ta velezanimivi izlet, saj se jim ponuja najlepša prilika, da si ogledajo vse znamenitosti tega mesta.

Vodstvo zaveze.

— **Javna prošnjaja.** Ker sestavljam bibliografijo za Zbornik »Slov. Matice« za 1901. l., prosim vljudno vse gospe ravnateljce, profesorje in učitelje srednjih in ljudskih šol, ki so v šolskih izveščij objavili kak sestavek znanstvene ali poljudne vsebine, da mi ga blagohotno pošljejo v uporabo. Istotako so naprošeni tisti gg. pisatelji, ki so dali ponatisniti kak spis, da me na isti način podpirajo v mojem poslu. Oboji spisi se vrnejo, če dotični gospod pisatelj želi to. Hoče pri Mariboru, 5. julija 1902. Dr. K. Glaser.

— **Iz Šiške** se nam piše: Od čistega prebitka veselice pri Koslerji dne 29. junija v znesku kron 61857 določil je združeni odbor Ciril-Methodovi družbi kron 200, Vodnikovemu domu kron 160, »Sokolu« kron 23087; kot nagrado za postrežbo g. Emil Keržišniku kron 20, slikarju g. Waldsteinu kron 6 in za neko poškodbo kron 2. — Ustanovni zbor »Sokola« v Šiški bo prihodno nedeljo, dne 12. t. m. popoldne ob 2. uri v čitalnici. Na to zborovanje se vljudno vabijo vsi dosedaj oglašeni člani »Sokola« in oni, ki se za mlado započeto društvo zanimajo. Primerna telovadnica bo v hiši čitalnice in s prvim avgustom se bo delo »Sokola« pričelo.

— **Napad lovskih tatov.** V soboto zvečer je bil grof Lichtenberg ml. iz Ljubljane na lovu v Rakitni. Ob 8. uro zvečer sta nakrat stopila dva moža iz grmovja. Natančno jih ni bilo razločiti, le toliko se je videlo, da sta črna v obrazu, kakor bi imela brado, a če je bila brada naravna ali umetna, se ni spoznalo. Jeden teh kmetski oblečenih mož je rekel svojemu tovarišu: Ti boš tukaj ostal, jaz pa pojdem naprej. Ker sta bila oborožena, je grof Lichtenberg takoj slutil, da sta tatinska lovca in je stopil proti njima ter zaklical: Kdo pa je? Moža sta na to stekla, mladi grof pa je pogumno pohitel za njima in jima prestrigel pot. Zdaj se je jeden tatinskih lovcev obrnil proti njemu in nanj ustrelil. Strel je šel mlademu grofu tik čez glavo, tako blizu, da je slišal šibre žvižgati. V takem položaju ni preostalo drugega, kakor iskati rešitve v begu. Grof Lichtenberg je stekel in hitel proti vrhu, tatinska lovca pa sta jo udarila za njim. Na vrhu se je grof ustavil za neko hojo in zaklical: Ali imata pravico tod jagati? Tatinska lovca pa nista dala odgovora, nego še hitreje tekla proti njemu. V tem nevarnem položaju je mladi grof prijel za puško in dvakrat vstrelil v zrak, da bi preganjalca preplašil. A lovska tatova se nista dala ugnati, nego sta tekla proti grofu. Ta pa, mlad in hiter dečko, je zdiral kaj je mogel in srečno ušel smrtni nevarnosti. Stvar se je naznanila orožništvu. Kdo sta storilca, se še ne vé. Tatinski lovci v tem okraju so jako drzni. Pred leti, ko je ta lov imel še grajšček g. Galle v zakupu, sta prišla dva tatinska lovca, ko je bila večja ljubljanska družba na lovu, kar na »štant« nekega višjega uradnika. Sluti se, da sta napadalca na mladega grofa Lichtenberga dva moža iz Beča pri Otavi v cerkniškem okraju. Ko je pred 4 leti vrhniška lovska družba prevzela ta prej Galletov lov, je lovski čuvaj Valentin Bogataj dobil dva znana tatinska lovca, oba posestnika iz Beča, v tem revirju. Tatinska lovca sta bila tedaj obsojena vsak na tri mesece. Grozila sta Bogataju vedno, da se mu maščujeta in Bogataj se je vsled tega preselil v Gorico in se še z družbami ni upal na lov. Pred tremi tedni se je Bogataj zopet preselil nazaj v Rakitno, v bližino omenjenih dveh tatinskih lovcev. Ker sta ta dva še vedno žugala, da Bogataja ubijeta, se sodi, da sta tudi ta dva

napadla grofa Lichtenberga, seveda v mnenji, da imata pred seboj Tinčeta Bogataja. Upamo, da pojasni sodna preiskava to stvar.

— **Samci rakovske okolice** prirede v nedeljo 13. julija t. l. vrtni koncert z vojaško godbo št. 96 pešpolka vitez pl. Cattinelli iz Reke pri g. A. Bele na Uncu pri Rakeku.

— **Nezgode.** V Kolpi je pri Gladloki utonil Jos. Bauer iz Laz v kočevskem okraju. — V Podobovi vasi v postojnskem okraju je na potu iz gostilne umrl znan pijanček Ludovik Medotto. — V gozdu »Stari laz« pri Bukovšici so našli 72leto beračico Jero Dagarin iz Knap v škofjeloškem okraju mrtvo. Padla je pri zbiranju suhljadi in se zadušila. — Delavec Jakob Otrin, doma v Doleh v logaškem okraju, je v Jesenicah utonil v tovarniškem kanalu. — 15letni pastir Ant. Brauc iz Rateč je pri trganju belic padel s Planine in se ubil.

— **S Koroškega** se nam piše: Blizu Beljaka je umrl vpokojeni župnik gosp. Ivan Globočnik v starosti 69 let. Globočnik, doma iz Mošenj na Gorenjskem, je dolgo let služboval v Pontablju. Bil je narodnega mišljenja, a se v politiko ni čisto nič utikal, sicer pa v Pontablju tudi ni imel prilike v to. Po svojem mišljenju je bil pokojni župnik Globočnik odločen pristaš narodno-napredne stranke in prav tako odločen nasprotnik klerikalizma. Bodi mu zemljica lahka!

— **Dekliške meščanske šole na Štajerskem.** Ptuj že ima svojo dekliško meščansko šolo, Celje pa jo tudi dobi v najkrajšem času. V sedanjem zasedanju deželnega zbora sta se zopet vložila dva utemeljena predloga za ustanovitev takih dekliških šol v Judenburgu in v Voitsbergu. Deških meščanskih šol že imajo Nemci na Štajerskem 19, kmalu bo še toliko dekliških, dočim nima tretjina Slovencev nijedne deške ne dekliške meščanske šole.

— **Mlad samomorilec,** Iz Mure so potegnili v Gradcu truplo 14letnega E. Böswirtha, ki je skočil v vodo iz jeze, ker mu ni pustila mati iti — kres gledat.

— **Nezgoda na železnici.** V Gradcu je sinoči povozil vlak strojevodjo J. Výhlasa. Pokojnik je zapustil 7 nepreiskrbljenih otrok.

— **Stavka v Trstu.** Včeraj so začeli stavkati vozniki, ki privažajo in odvažajo blago s kolodvorov in ladij. Vseh stavkajočih je 650.

— **Vistrskem deželnem zboru** je prišlo v sobotni seji med slovenskim govorom posl. Trinajstiča do hrupnih prizorov na galeriji, zaradi nekega medklica, ki ga je storil glede galerije posl. Mandić na deželnega glavarja, je nastalo nespornostno razpravljanje in vrišč, vsled česar se je morala seja pretrgati.

— **Bika na vozu.** Na današnji semenj so pripeljali iz Doba bika na vozu. Bik se je po poti gonjačem uprl, se vlegel na tla in ni hotel iti dalje. Naložili so ga na lojterski voz in pripeljali v Ljubljano. Bik se je na vozu odpočil in ko so ga na Predovičevem dvorišču izložili, je bil tako živ, da ni pustil nobenega človeka blizu. Postavili so okoli njega vozove, mu dali zanjko okoli vrata in ga pritisnili k vozu, da mu je mogel gonjač dati rinko v nosnice. Nato se je bik vlegel spet na tla in ni hotel vstati. Neki mesarski pomočnik mu je vlił liter vode v uho, takrat pa je bik planil pokoncu in se hotel zagnati v ljudi, ki so ga gledali, a ni mogel več. Gonjači so ga obdržali na vrveh.

— **Velika nezgoda** bi se bila včeraj popoldne spet lahko pripetila na električni cestni železnici. Neki kolesar je vozil po Poljanski cesti. Nasproti sta mu prišla neki tovorni voz in električni voz. Kolesar se je moral med tema peljati, a naenkrat je padel s kolesa na železnični tir le nekoliko oddaljen od električnega voza. Voznik, ki je bil že opazil, kaj namerava kolesar in je vsled tega počasneje vozil, mogel je še električni voz pravčasno ustaviti in preprečiti vsako nesrečo.

— **Beračici sta se stepli** včeraj zvečer v Franciškanskih ulicah pri razdeljenju miloščine. Policaj je moral napraviti mir.

— **Čez Ljubljano plavati** je hotel danes ponoči na Trnovskem pristanu neki dijak, kar pa so mu drugi zabranili.

— **Čoln spustili** so danes ponoči neznani zlikovci posestniku Francetu Novaku v Gradaških ulicah. Čoln je plaval po Ljubljani do šentjakobskega nabrežja, kjer sta ga dva gospoda ujela in potegnili k bregu. Gospoda sta zahtevala za to dve kroni najdenine, katere sta tudi dobila, a ju oddala družbi sv. Cirila in Metoda.

— **Piške utihotapiti** je hotela v mesto posestnica M. S. na Karlovski cesti. Skrila jih je pod sedež v električnem vozu, a so jih dobili. Morala je plačati kazen, dasi je nerada to storila.

— **Z rešilnim vozom** so prepekljali v deželno bolnico Marijo Mrak, služkinjo iz Radovljice. V šali jo je sunil neki fant v kuhinji, da je padla vznemirjena čez železni lonec in si zlomila križ.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 69 oseb.

— **V kazinski stekleni salon** sta lučala včeraj zvečer dva 10letna dečka kamenje in pobila tri šipe. Gostje so že mislili, da se je izvršil kak atentat, a dečka sta le v šali metala kamenje.

— **Izgnjene reči.** Na potu od Marije Terezije ceste po Dunajski cesti, Predilnih in Kolodvorskih ulicah in nazaj na Marije Terezije cesto po Miklošičevih in Sodnijskih ulicah je bila izgubljena zlata verižica z zlatim medajlonom. — Na poti od Bleiweisove ceste po Knafovih ulicah do pošte je izgubil neki dijak zlat prstan. — Krojaški pomočnik F. J. je izgubil v mestu srebrno verižico.

— **Strelnski klub „Triglav“** ima danes zvečer ob 8. uri prijateljski sestanek, združen s keglanjem v gostilni pri »Kroni«, na katerega se vljudno opozarjajo vsi člani, da se ga polnoštevilno udeleže v svrhu končnega dogovora glede nameravanega izleta v Vintgar. Sklicatelj: Miha.

— **V prid dijaške ustanove.** Proda se Janeza Marinka senošet v Trnovskem logu v obsegu 3 oralov in 382 sežnjev, cenjena na 1813 K. Natančneje poizve se pri finančni prokuraturi v Ljubljani, na kar opozarjamo naše cenjene čitatelje.

— **Najnovejša novice.** Nesreče na železnici. Pri Plzinju sta trčila dva tovorna vlaka skupaj ter je pet voz zdrknilo s tira. En kurjač je hudo ranjen. Med Güstrowom in Rostockom sta trčila osebni in brzovlak. En otrok je ubit, najst oseb je ranjenih. Blizu Glovesville pri New-Yorku je odpustilo zaviralo pri vlaku, vozečemu navzdol. Z veliko naglico je vlak dirjal v dolino, treščil med potoma ob druge vozove, da sta oba padla v globino 100 m. Ubilih je 15 oseb, ranjenih pa 29. — Pol milijona revežev pogostenih. Za sobotno pogoščenje 500 tisoč londonskih revežev na kraljeve stroške se je porabilo med drugimi pripravami 250.000 funtov mesa in 560.000 funtov čokolade. — Prvi ženski urarski pomočnik na Dunaju je Gizela Eibenschitz, ki je bila v soboto oproščena. — Rodbinska drama. V neki vasi blizu Brna je bilo prodano posestvo zakonskih Slezák. Dan pred eksekucijsko dražbo je žena ustrelila dva svoja otroka, dočim ji je najstarejša hčerka ušla. — Žrtva ljubezni. Na nekem travniku zunaj Dunaja so našli 17letno šiviljo Karolino K. ustreljeno, zraven pa smrtno ranjeno 19letnega Fr. Pfandlerja. — Potres v Solunu. V soboto so imeli v Solunu zelo hud potres, ki je trajal dvanajst sekund a in zahteval nobenih človeških žrtev. — Oropani turisti. Neka dunajska družba, dva gospoda in pet dam, so bili baje pri izletu v Tatra gorovje oropani. Seveda se bo dogodba, bodisi resnična ali ne, pisala na rovaš Slovanov. — Chamberlain ponesrečil. Včeraj je padel v Londonu minister Chamberlain z voza ter se na čelu hudo ranil. — Nov vojaški učni zavod. Vojno ministrstvo namerava na Nižje Avstrijskem ustanoviti vojaško učilišče z 8 razredi za 240 gojencev.

— **Velikansko podzemsko jamo,** najbrže največjo sveta, so našli nedavno štirje pogumni hribolazci blizu vasi Stalden v Muotta-dolini v Švici. Raziskovalci so prehodili v dveh dneh 2750 m pod zemljo ter našli velikanske dvorane, polne najlepših kapnikov ter podzemne hudo urnike tako močne, da bi lahko gonili žage.

— **Testament čudaka.** V San Franciscu je umrl nedavno bogati Španjol Juan Pardo, ki je živel s svojimi sorodniki v hudem sovraštvu. Zato pa je napravil oporeko, v kateri zapusti svoje premoženje onemu izmed sorodnikov, ki ga najbolj črta. A srečni dedič pa mora nositi celo leto nepretrgoma obleko iz same kožušvine, tudi hlače in klobuk morajo biti podšite s krznom. Prvi, ki je poskusil doseči to čudno dedščino, je bil zelo rejen gospod, zato pa se je že po 14 dneh skesal.

— *** Produkcija piva v Avstro-Ogrski.** Izdelovanje piva pri nas nazaduje. Dočim je bilo leta 1900 v Avstriji še 1428, na Ogrskem pa 98 pivovar, bilo jih je leta 1901 le še 1388 v Avstriji in 95 na Ogrskem, tedaj skupno manj 43. Vsled tega se je tudi izdelalo lani za 233.691 hl piva manj kot l. 1900.

Društva.

— **Veliko ljudsko slavnost** priredi pevsko društvo »Ljubljana« dne 3. avgusta t. l. Podrobnosti in natančni vspeled se pravočasno naznani. Na to naj se cenjena društva blagovolijo ozirati.

— **Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani** je priredilo v nedeljo, 6. julija svoj prvi veliki semenj v Spodnji Šiški na Koslerjevem vrtu. »Semenj« se je obnesel, kakor vse »Slavčeve« prireditve, prav izvrstno. Oder za pevce in godbo je bil okrašen z narodnimi zastavami ter s sejmarško robo. Aranžma je bil prav okusen in originalen. Otvoritev semnja se je izvršila s promenaadnim koncertom vojaške godbe, ki je pridno svirala in dodala več točk. Nato se je začela ljudska veselica s petjem in glasbenimi točkami. Zbor je zapel tri točke: J. Čerin: Zbor »Domu«; K. Mašek: »Kdo je mar«, veliki zbor s tenor in bariton-samospevom ter spremljevanjem orkestra; samospeva sta prav lepo zapela gg. J. Lumar in A. Debevec; A. Förster: Zbor »Njega ni«. Petje je vodil pevo-vodja gosp. Benišek. Petje je bilo dovršeno in je želo mnogo zasluženega priznanja. Zlasti je ugajala druga točka. Na semnju je bil med drugim postavljen velik muzej starin iz »Komarjeve« pradobe in strelišče na dobitke. Razun tega se je prodajalo razno sejmarško blago, sladkarije, šopki, razglednice i. dr. »Semenj« je bil vzlic raznim drugim veselicam prav dobro obiskan ter je posetnike zadovoljil vsestransko. — Pri tej priliki pa bi zopet apelirali na tovarištvo narodnih društev, ki mejsebojne konkurence ne potrebujejo. »Slavec« je za ljubljansko socialno življenje prezasluzno društvo, ki rado in dobro sodeluje povsod, kjer treba. Zato zasluži, da se nanje ozira in da se mu vsaj v mestu ne dela ovir. Zadnja veselica je bila po svojem vspevodu in po svoji prireditvi vseskozi lepa, okusna in zabavna, zato bi bilo pričakovati večje vdeležbe iz najboljših naših slojev. Ali vrt je bil vzlic temu docela poln ter moralni in gmotni vspeh najlepši!

— **Veselica,** katero so priredili c. kr. poštini in brzojavni uslužbenici v nedeljo 6. julija, je bila jako dobro obiskana. Šaljiva pošta je prav dobro poslovala, posebno pri telefonu je bilo jako veliko razprodanih govorov in pri tem silno veliko smeha. Obiskali so veselico mej drugimi tudi g. Ferdinand Tomažič, c. kr. poštini nadkontrolor, gosp. Karol Butarec, c. kr. poštini nadoficial in več drugih gosp. poštinskih uradnikov in uradnic. Pevski klub je tudi kakor privikrat nastopil in svojo ulogo prav dobro rešil. Tudi ljubljanska društvena godba je prav pridno igrala. Občinstvo je bilo jako zadovoljno z veselico.

Književnost.

— **Juiské Alpy.** Českého průvodec po alpských zemích slovanských část druhá. Vydal Český odbor slovinského alpského društva. — Pred dvema letoma je izdal L. Mareš knjižico: »Savišské Alpy«. Zanimanje, ki se je obudilo med Čehi po tej knjižici za turistiko v naših planinskih krajih, je napotilo »České alpské društvo«, da nadaljuje izdajanje sličnih slovanskih Baedekrov. O knjižici sami omenimo le, da je v istini krasno pisan turističen spis o našem Bledu, Trbižu, Bohinji itd. Zanimiv pa je tudi splošni članek v knjižici »O neobhodno potrebnih zahtevkih za planinska potovanja«. Knjižica je vredna, da jo prav toplo priporočamo slovenskim hribolazcem.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 8. julija. Zdaj je tudi »Vaterland« zapustil Šusteršiča. List sicer ponatiskuje Šusteršičev dopis o nedeljskih dogodkih, dopis, ki kar mrgoli najnesramnejših laži, vendar dostavlja, da mora početje Šusteršičeve stranke odločno obsojati.

Dunaj 8. julija. Šusteršič toži tudi »Slavische Correspondenz«.

Bolcan 8. julija. Tu se je vrši shod Nemcev iz južne Tirolske, na katerem se je razpravljal projekt o avtomobilu Trentina. Zborovalci so se izrekli proti temu projektu. Grabmayer je zaman miril. Izreklo se je, naj Nemci ta projekt z obstrukcijo preprečijo.

Borzna poročila. Žitne cene v Budimpešti dné 8. julija 1902.]

Termin.				
Pšenica za oktober	za 50 kg	K	7	26
Rž " april 1903	"	"	05	"
Koruza " oktober	"	"	50	"
Oves " avgust	"	"	50	"
" maj 1903	"	"	50	"
" oktober	"	"	50	"

Efektiv.

Mirno; nespremenjeno.

Zahvala.

Gospod dr. Rupert Bežek, c. kr. notar, podaril je Študentskemu "Sokolu" zadrugi delež posojilnice v Zlatičini v znesku 20 K, čitalnični knjižnici pa 4 knjige. Odbor je bil teh daril, ki značilno posebno simpatijo za mladega Sokola in čitalnico ter priznavajo važnost teh narodnih ustanov v Šiški, izredno vesel in je vrotiral blagorodnemu daritelju g. dr. Bežeku iskreno zahvalo.

Zastarano zaprtje in zlata žila!

Rogaški „Styria-vrelec“
se (1533)
vselej dobro
obnese.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 808-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Podavina v 24 urah
7.	9. zvečer	737.6	22.2	sl. jug	del. oblak.	0.0 mm.
8.	7. jutraj	737.6	19.1	sl. sever	del. oblak.	0.0 mm.
9.	2. popol.	735.6	32.1	sr. jzhod	jasno	0.0 mm.

Srednja včerašnja temperatura 22.1°, nor-
male: 19.5°.

Ivan Kovač, revident v račun-
skem oddelku c. kr. finančnega ravnateljstva, naznanja v svojem in v imenu
vseh sorodnikov pretresujočo vest, da je
njegov presrečno ljubljenski oče, blagorodni
gospod

Ivan Kovač
tiskar

po dolgi mučni bolezni dne 7. julija t. l.
ob 11. uri dopoldne, previden s tola-
žili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.
Truplo nepozabnega ranjcega bode
v sredo, dne 9. julija t. l., ob 5. uri po-
poludne v hiši žalosti, Radekega cesta
št. 11, svečano blagoslovljeno in potem
na pokopališču pri sv. Krištofu položeno
k večnemu počitku.
Sv. maše zadušnice se bodo brale
v mnogih cerkvah. (1531)
Predraga pokojnega priporočamo
v pobožno molitev in prijazni spomin.

V Ljubljani, dne 7. julija 1902.

Jerica Bizovičar roj. **Peer**
naznanja v svojem in v imenu svojega
sina **Frana** vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem žalostno vest, da je
Bogu vsemogočnemu dopadlo našega lju-
bega soproda, oziroma očeta, sina, brata,
svaka in strica, gospoda

Frana Bizovičar-ja
sprevodnika juž. žel.

danes ob polu 12. uri dopoldne, po dolgi
mučni bolezni, previdenega s sv. zakra-
mentu za umirajočega, v 49. letu njegove
starosti poklicati na oni boljši svet.

Truplo nepozabnega ranjcega bode
v sredo, dne 9. julija t. l., ob polu 6. uri
popoldne v hiši žalosti, Resljeva cesta
št. 23, svečano blagoslovljeno in potem
na pokopališču pri sv. Krištofu položeno
k večnemu počitku.
Sv. maše posmrtnice se bodo brale
v raznih cerkvah.

Predraga pokojnika priporočamo v
blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 7. julija 1902.

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrečnega sočutja,
ki so nam v tako obilni meri došli od
blizu in daleč povodom nenadne izgube
sina, oziroma brata, gospoda

Ivana Verovšek-a

izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo. Po-
sebej se še zahvaljujemo za krasne da-
rovane vence ter za mnogobrojno ude-
ležbo k zadnjemu počitku dragega nam
pokojnika. Vsem prisrčni Bog pti!

V Ljubljani, dne 7. julija 1902.

(1575) **Zalujoči ostali.**

Špaga vsake vrste

domačega in tovarniškega izdelka, kakor tudi za
vreče vezati, **sirovega konca**, po-
nuja samo za preprodajalce ali večje odjemalce

Ivan Kordik

trgovina galanterije in drobnine na debelo
in drobno (1457-3)
Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14.

Krasno letovišče

na **Gorenjskem**, v Mostah, pošta Že-
rovnica, poleg železniške postaje, obsto-
je iz 3 lepih, parketovanih sob in 1 ku-
hinje, **se ceno odda.**

Pojasnila daje posestnik **Simon**
Mežek tam. (1578-1)

Firm. 213.

Einz. II. 71/1.

Eintragung einer Einzelfirma.

Eingetragen wurde in das Register für
Einzelfirmen:

Laibach, Marienplatz Nr. 1. **Franz**
Dolenc, Manufakturwarengeschäft. Inhaber:
Franz Dolenc, Handelsmann in Laibach.

K. k. Landesgericht.

Laibach, am 4. Juli 1902.

(Vpisala se je v register za posamezne
tvrdke: Ljubljana, Marijin trg št. 1. **Franz**
Dolenc, trgovina z manufakturnim blagom. Imetnik: **Franz**
Dolenc, trgovec v Ljubljani. C. kr. deželno sodišče.
Ljubljana, dne 4. julija 1902.) (1568)

Vničujte
muhe

najnevarnejše pronašalke bolezenskih in
kužnih tvarin. (415-117)

Najboljše sredstvo je ameriški
Tanglefoot

ki se dobi v vsaki boljši prodajalnici po 5 kr. pola.

Vodovode

za mesta, vasi, pri-
stave, zavode, po-
sestva, toplice, bol-
nice i. t. d. napravlja

Ant. Kunz
Morav. Granice

c. kr. dvorni zalaga-
telj.

Ta tvrdka je ustano-
vila, kakor se more
izpričati s pohvalnimi spričevali, vodovode v 42
mestih, 494 občinah, na več sto velikoposestvih
in obrtnih zavodih, ter je največji in najstarejši
slovanski zavod v državi za pridobivanje vode.
(1088) **Prospekt zastoj.** b (10)

Ženitna ponudba!

Trgovec v večjem trgu na Spod-
njem Štajerskem, 38 let star, samec,
katoličan, premore v vsakršnem
blagu do 30.000 kron vrednosti, želi
v zakon stopiti z gospodično iz boljše
meščanske ali trške hiše od 20-26
let starosti, ki ima tudi o trgovini
nekaj pojma, je slovenskega in nem-
škega jezika zmožna ter premore
od 8 do 10.000 goldinarjev. Samo
resne ponudbe s sliko se sprejemajo
in slike pod strogo molčljivostjo vra-
čajo. Ponudbe brez imena se zavrzajo.
Ponudbe naj se pošiljajo na upra-
vištvu „Sloven. Naroda“ pod šifro
„ZVEŠTORA 500“. Molčljivost se
zahteva in zagotavlja. (1583-1)

Ces. kr. avstrijsko državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane j. z. kol. **Proga** 3ea
Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo,
Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-
Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. —
Ob 7. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj; čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez
Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Mari-
jine v. Hrb., Francove v. Prago, Karlove v. Prago,
Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m
popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, v Pontabel,
Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Sel-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezera, Ino-
most, Bregene, Gurib, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling
v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine v. Hrb.,
Francove v. Prago, Karlove v. Prago, Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri
41 m popoldne v Podnart-Krope. Ob 10. uri po noči
osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Mo-
nakovo, (Ljubljana-Monakovo direktni vozovi I. in II.
razreda). — **Proga v Novomestu in v Kočevju.**
Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto-
Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne
istotako, ob 7. uri 08 m zvečer v Novomesto, Ko-
čevje. — **Príhod v Ljubljano** j. z. kol. **Proga**
iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m jutraj osonni vlak z
Dunaja čez Amstetten in Monakovo, (Monakovo-Lju-
bljana direktni vozovi I. in II. razreda), Inomost, Fran-
zensfeste, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna,
Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak
iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonni vlak
z Dunaja čez Amstetten, iz Lipske, Karlovih varov,
Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Guriba, Bregence, Ino-
mosta, Zella ob jezera, Lend-Gasteina, Ljubna, Ce-
lovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m po-
poludne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selthala,
Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste,
Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m
zvečer iz Podnart-Krope. — Ob 8. uri 51 m
zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage,
Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka,
Celovca, Pontabla, čez Selthal iz Inomosta. **Proga**
iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki:
Ob 8. uri in 44 m jutraj, iz Novega mesta in Ko-
čevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplic,
Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer,
istotako. — **Odhod iz Ljubljane** dr. kol. v **Kam-**
nik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 25 m jutraj, ob 3. uri
5 m popoldne, ob 5. uri 50 m in ob 10. uri 25 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
— **Príhod v Ljubljano** dr. kol. iz **Kamnika.**
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri
6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m
zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.
— Srednjeevropski čas je krajevemu času v Ljub-
ljani za 2 minute spredí. (1517)

Dobre cenene ure

s 3letnim pisanim jamstvom
razpošilja zasebnikom

prva tovarna za ure v Mostu
HANNS KONRAD

ekspozitna hiša ur in zlatnice
Most (Brüx) št. 64 Češko.
Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 3.75
Prava srebrna remontoarka . . . 5.80
Prava srebrna verižica . . . 1.20
Nikelnasti budilec . . . 1.95
Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, tina
zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in
tisoč priznanih pisem. (2758-58)
Ilustrovaní katalog zastoj in poštnice prosto.

Naslovna knjiga

Avstro Ogrske države za 1897-1900, ob-
segajoča v dveh debelih, 5 klg. težkih
zvezkih čez milijon naslovov tovarnarjev,
trgovcev, obrtnikov, ekonomov, notarjev,
odvetnikov, veleposestnikov itd. itd. —
Izvirna cena 30 K. Razpošilja, dokler za-
dostuje majhna zaloga, za samo 3 gld.
po poštnem povzetju knjigarna (1538-3)

Ivana Peterlina v Trstu.

Naznanilo.

V trgovini

Miroslava Robiča
na Pogačarjevem trgu šte. 1

se bo prodajalo
manufakturno in drobno blago, perilo
in zavratnice (kravate) itd.

po cenah, ki jih je določilo
sodišče. (1407 10)

Mladienič

z nekaj šolami, slovenščine, hrvaščine in
nemščine zmožen, želi vstopiti v kak
komptoar, oziroma v odvetniško ali no-
tarsko pisarno. — Ponudbe pod „F. J.“
na upravnishvto »Slov. Naroda«. (1525-3)

Papagaj

ušel je včeraj iz Tivolskega
gradu. Imel je verižico pritrjeno na
nogi. Kdor ga je ujel, naj ga prinese v
grad proti nagradi 10 kron. (1579-1)

Sluga za gospodo

se takoj sprejme

Natančneje v upravnishvto »Slov. Nar.«.

Skladišče

odda se s 1. avgustom t. l.
v Igrških ulicah št. 10.

Jezdni konj

valah, 16 pesti visok, jako pohleven in
zanestiivo izvežban, **se prod.**

Vpraša se v hlevu: **Kapiteljske**
ulice št. 3. (1572-1)

Letovišče

na **Gorenjskem**, v Mostah, pošta in
železniška postaja Žerovnica: 2 sobi skupaj
ali posamezno, eventualno s kuhinjo, **se**
po ceni odda.

Vprašati pri posestniku **Gašperju**
Rotarju tam. (1577-1)

V novodozidani hiši na vogalu
Sodnijskih in Miklošičevih ulic v
Ljubljani se oddasta v najem s
1. avgustom t. l.

2 stanovanji

vsako s 4 sobami, kopeljo in prostornimi
postranskimi prostori, električno inštali-
rani in elegantno izvršeni.

Pojasnila v stavbeni pisarni Filipa
Supančiča, Rimska cesta št. 18. (1580-1)

Papir za svalčice brez glicerina

in cigaretno
stroč-
nice

A i D
Premirano z zlato kolajno na Dunaju 1902.
Naj-
boljši
izdelek
sedanjega
časa!!
Dobiva se v Ljubljani v prodajalnicah
specialitet:

Vaso Petričič, Anton
Krisper, Mestni trg, Ivan
Kordik, Prešernove ulice. 1550-2

Ne skisanim filistrom
ampak

prijateljem humorja
priporočamo

„Navihance“
spisal

Rado Murnik.

Velika 8°. Str. 229.

Vsebina:

Indijanci. — Iz Dragovega dnevnika. —
Prisiljeno zelje. — Matura. — Nirvana.
— Ata Žužamaža. — Čačkočikar pa Križ-
kraž. — Peklenski napredek. — Zavožlan
roman. (1456-7)

Cena 2 K 50 h, po pošti 2 K 70 h.

Založništvo L. Schwentner
v Ljubljai, Dvorski trg 3.